

мѸ сѧ стои ѿ наслѣдїего. ТогѧсѸ бѧщѧ-
 та раздѣлилъ имѣнїего, и дѧлъ на
 по млѧдыѧтъ сынѸ дѣлѧтъ, дѣто мѸ-
 сѧ падѧлъ. СѧсѸ товѧ наслѣдїе ѿишелъ
 той да странствова на чѸжда землѧ, и
 тамъ разсыпалъ сичкото свое имѣнїе
 сѧсѸ невоздѣрженъ живѧтъ. Когѧто раз-
 сыпалъ той такѧ сичкото си бѧщено
 наслѣдствїе. то нападналъ на онѧѧ
 странѧ глѧдъ, и заради товѧ падналъ
 той въ сиромѧшество. Тогѧвѧ ѿишелъ
 при ѣдинъ тамѸшенъ поселанинъ, та сѧ
 пристѧвилъ да мѸ слѸжи, и той го
 пратилъ на полѣто да пасѣ свинїе, и
 ни мѸ дѧлъ нишо за ѧдѣнїе. Ѿ то-
 вѧ той до толакъ глѧдъ достїгналъ,
 шото желѧлъ макѧръ ѿ желѧдатъ, дѣ-
 то го ѣли свинїето, да насыти своѧта
 оутрова. ѧла и товѧ неполучѧвалъ ѿ
 никогѸ. Тогѧзи той сѧ смыслилъ и ре-
 казалъ: кѧлькѧ сѧ пристѧвницы оу мѧ-
 ѧтъ Ѹтѣцъ пресыщѧватъ сѧсѸ хлѣбъ,
 ѧ пакъ ѧзъ тѸка мрѧ ѿ глѧдъ! Да стѧ-
 на да ѧда при мѧѧтъ Ѹтѣцъ и да ре-
 кѧ немѸ такѧ: Ѹтче! ѧзъ самъ со-
 грѣшилъ на небѣто и предъ тебе толко-
 ва многѸ, шото нѣсамъ достѧинъ бѣ-

Ѹ. ГІ.

Ѹ. ДІ.

Ѹ. ЕІ.

Ѹ. СІ.

Ѹ. ЗІ.

Ѹ. ИІ.